

Thơ

DẤU TRẮNG XƯA

*Sách in từ nguồn hỗ trợ sáng tác văn học
Hội Nhà văn tp.Hồ Chí Minh năm 2023*

NGUYỄN AN BÌNH

ĐẤU TRẮNG XUA

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
2023

ĐẦU NĂM

ĐỌC LẠI HOÀNG HẠC LÂU

Hạc vàng bay mất không về nữa
Ngày xuân rêu lạnh dưới hiên lầu
Dòng nước cuộn trôi đời củi mục
Quê người biển biệt biếc nương dâu.

Hoa đào năm ngoái bay thành bướm
Sông dài ai hiểu chuyện nông sâu
Mây trắng ngàn năm vờn đỉnh núi
Cỏ thơm còn thoảng nụ chiêm bao.

Sóng bủa giăng giăng nghiêng ghềnh đá
Chiều đông man mác lạnh Ngũ Hồ
Nét bút còn in trên vách lụa
Đời sau ai nhớ một bài thơ.

Mười năm hồn neo nơi đất lạ
Ngậm ngùi bèo dạt khúc sông mưa
Khói tỏa trùng trùng trong mắt nhớ
Mái lầu tìm mãi cách hạc xưa.

Nguyễn An Bình

[5]

KHI NGHE SERENADE
CỦA SCHUBERT

Ngày nhạt nắng đem chiều lên màu khói
Xa muôn trùng nghiêng ngả chiếc buồm nâu
Mỗi cánh chim chập chùng trên sóng bủa
Núi xa mù lạc hướng biết về đâu?

Khúc dạ lan mơ hồ nghe ai hát
Thanh âm chìm khuất dưới bóng chiều rơi
Hương thời gian gọi sầu men tóc úa
Mùa đã trôi treo nổi nhớ khôn nguôi.

Ngày phai gió gọi tình men tóc úa
Lá nghiêng tai bước nhỏ lạ vườn khuya
Bờ ngực thơm một thời em thiếu nữ
Nụ hôn nào xa thăm bến bờ kia.

Người ngủ dưới bóng trăng xưa tháng chín
Ngọn sầu dâng biển biệt một đời nhau
Đâu giữ được giọt đàn thời xa vắng
Lạnh muôn trùng mây xám cuốn trôi mau.

Ngày giông tố ghé thăm người năm cũ
Tường rêu xanh che giấu cỏ tương tư
Hồn đã tan trong hoàng hôn vụn vỡ
Rụng xuống đời từng chiếc lá thiên thu.

28/9/2021

MÁI NHÀ XƯA

Tôi về tìm mái nhà xưa
Hàng cau xanh mượt chiều mưa đầu rồi
Đêm nằm ngắm ánh sao trời
Dưới hàng hoa giấy một thời bé con.

Quê người mưa trắng mênh mông
Mùi rơm rạ mới khói đồng còn không
Thơm hương ổi chín sau vườn
Liếp trâu ngai ngái giếng trong mát lành.

Còn nghe tiếng vọng bên sông
Câu hò xa xứ thả rong gió chiều
Mùi bùn dậy nước đầu hiu
Thở than tiếng bìm bịp kêu lớn rờn.

Rập rờn ngọn lúa giêng non
Chân trần chai sạn nao lòng đời con
Một thời chiu chặt mỗi mòn
Theo tôi mơ mộng viễn phương xa vời.

Bao dòng sông chảy về khơi
Ngẩn ngơ ngày cũ tôi ngồi nghe đau
Ngọt ngào một khúc ca dao
Nguồn xưa cội cũ nao nao tìm về.

CHIM QUYÊN KHÔNG XUỐNG ĐẤT

Ai hát lý chim quyên
Chiều, bên bờ sông vắng
Đâu phải là nợ duyên
Đàn cầm đau thầm lặng.

Có nhả hạt sầu rơi
Mỗi đường bay lữ thứ
Hoa xuân đã phai rồi
Rụng bao mùa thương cũ.

Lòng mênh mông tiếng sóng
Gởi theo con nước đầy
Cá đâu còn đớp bóng
Mù tăm khúc sông dài.

Nhãn lồng quả chín bói
Chim ơi sao không về
Lia thia còn quen chậu
Sao đành bỏ bến quê.

Tuổi trẻ mình trốn đâu
Giữa dòng đời xuôi ngược
Sóng vẫn sóng bạc đầu
Cuốn trôi về phía trước.

Chim quyên không xuống đất
Còn trăm nhớ ngàn thương
Tóc nào sầu đã bạc
Tiếng vạc mờ đêm sương.

NGÃU HỨNG THÁNG BA

Sông ơi chảy một dòng trôi
Biết đâu nguồn cội ngược xuôi kiếp người
Phù sa nặng nợ đắp bồi
Ngày sau khắc dấu nổi trôi thương hồ.

Gieo mùa quả ngọt nên thơ
Nắng trong veo giữa bãi bờ tháng ba
Hồng lên môi mắt người xa
Giữ bao thương nhớ theo tà áo rơi.

Gieo chi hạt nhớ đầu đời
Mà sao mưa lại trắng trời tương tư
Chút ngổ ngàng lá tình thư
Nhớ nhau vai áo hình như đã nhàu.

Xanh lên bờ tóc thuở nào
Cánh chiều chim mới về đâu cuối ngàn
Dấu môi còn chút nồng nàn
Tuổi đôi mươi đã phai tàn sắc hương.

Rồi trong nắng gió bụi đường
Tìm đâu câu hát dịu dàng tiếng xưa
Ru từng phiến lá ngày mưa
Nguyện làm hoa nở bốn mùa yêu nhau.

12/3/2022

ĐÊM RỜI TUY HÒA

Dừng một chút nghe lòng mình dọn sóng
Xe qua cầu còn thoảng gió Đồi Thơm
Đền bên sông lung linh mờ nhân ảnh
Biết mai này còn nhớ nắng Tuy An?

Cánh cò trắng trên cánh đồng xanh mướt
Ngậm phù sa lúa ngọt nước sông Ba
Đồi xương rồng phơi mình trên Bãi Xếp
Tiễn ta đi nào có kịp trở hoa.

Thành phố nhỏ đắm mình trong sương sớm
Ta lang thang nghe cái lạnh mưa chiều
Hàng phi lao rì rào cùng sóng biển
Ánh trăng vàng soi ngọn tháp xanh rêu.

Đêm Tuy Hòa ta đi không hẹn trước
Mờ sương đêm chim Nhạn chẳng bay về
Buông thả mình theo nhịp đời hối hả
Người xa người xin giữ chút tình quê.

Đêm Tuy Hòa nghe đất trời trần trở
Tiệc rượu tàn ta giữ lại nỗi buồn
Bao mùa lũ cùng những tin bão rớt
Hà cớ gì ta lại nhớ lại thương?

5/5/2022

TÓC NGƯỜI THUỞ ẤY...

Tóc người sợi tóc hoàng kim
Ứng trong màu nắng tôi tìm trong mưa
Con đường đi học ngày xưa
Còn thơm mùi tóc tôi đưa tiễn về.

Tóc nào tôi gọi tóc thề
Cùng se chỉ mỏng vụng về trao tay
Cũng đành gởi sợi tóc bay
Qua miền gió cát một ngày rụng rời.

Tóc người làm rối lòng tôi
Buổi chiều tan lớp một thời rất xa
Nước trôi bao ngả giang hà
Đâu hay giọt lệ vừa sa lưng trời.

Tóc nào tôi gọi tóc mai
Hình như có kẻ ủ hoài mùi hương
Mưa chiều nắng sớm đêm sương
Bờ rêu xanh cũ quên đường tha phương.

Tóc người một thuở tôi thương
Đâu làn sợi tóc thu đông nhuộm sầu
Chân cầu nước vẫn trôi mau
Cỏ rong xanh mướt biết đâu muộn phiền.

Sợi nào tôi gọi hồn nhiên
Trong đôi mắt ấy cả miền tương tư
Chiêm bao chia nỗi tình cờ
Tóc người thuở ấy bây giờ còn xanh?

20/3/2022

VỀ QUA MIỀN CỎ LẠ

Trong màn mưa bụi xám
Một ngày tháng ba xưa
Áo người mờ sương khói
Dấu tình sầu quên chưa?

Chuồn chuồn cùng châu chấu
Rợp đôi bờ cỏ non
Cánh diều thời thơ ấu
Tím hoài một triền sông.

Long lanh hạt sương sớm
Bước chân ai qua thềm
Nghe lòng mình thao thức
Ngập tràn hương cỏ đêm.

Phải em nàng tiên nhỏ
Ngủ vùi trong đời tôi
Năm thả mình trên cỏ
Bao giờ mây ngừng trôi?

Mong manh từng giọt nắng
Đi qua cõi đời nhau
Dấu trăng xưa đã lạnh
Bốn mùa nổi biển dâu.

Về qua miền cỏ lạ
Đâu rồi dấu chân thơm
Chỉ còn nghe gió hát
Tóc người trôi biệt tăm.

ĐÔI BỜ LAU TRẮNG

**Viết cho mùa Vu Lan 2022*

Cau xanh sánh với trầu vàng
Mẹ tôi mưa nắng đôi đàn đa đoan
Tình người tình đất cưu mang
Chợ quê quần gánh kiếp tầm long đong.

Thân cò qua những thu đông
Sông dài biển rộng đục trong suối nguồn
Đắng cay giấu mãi bên lòng
Đâu hay năm tháng đã còng vết đau.

Ngọn đèn bắc lụn dầu hao
Câu ca dao cũ đã chao nghiêng lòng
Nhớ từng nhịp võng ru con
À ơi câu hát mỗi mòn sạn chai.

Nhọc nhần đội cả sương mai
Nắng mưa lấy hết tháng ngày hồn nhiên
Còn trong ánh mắt dịu hiền
Mẹ mang theo cả muôn phần trăm năm.

Con thềm lót lá mẹ nằm
Ấm êm trôi hết tháng trời qua đây
Giữ gìn con tuổi thơ ngây
Đôi bờ lau trắng đáng gầy mẹ tôi.

CHẠM VÀO THÁNG TƯ

Chào nhau một tháng tư xanh
Giọt sương nhỏ lệ - long lanh lăn tròn
Vẫn mềm ẩm nụ môi hôn
Hạnh hao ngày nắng giọt buồn đêm mưa.

Chạm vào phố tháng tư xưa
Trầm tư ngói cổ bốn mùa rong rêu
Tiếng chim ngày ấy gọi chiều
Xôn xao ngọn cỏ ít nhiều tơ vương.

Tìm trong khói thánng tư sương
Người đi bỏ lại cuối đường phượng bay
Hoa vàng góc phố tình phai
Đi qua giông bão bước ai ngậm ngùi.

Chờ nghe lá thánng tư vui
Giấu trong nhau một tiếng cười trong veo
Xe nưòng dốc núi qua đèo
Miên man bụi đỏ cuốn theo chân người.

Khẽ khàng tóc thánng tư ời
Hương yêu còn thoảng bóng người quanh đây
Tôi về tìm dấu cỏ may
Thấy trong vạt nắng một ngày tà dương.

1/4/2022

MÀU HOA ĐÀO TRONG MẮT EM

Thắm như sắc hoa đào
Thơm môi người thuở ấy
Có một thời con gái
Áo lụa hồng thanh tao.

Không phải là biển dâu
Sao nợ tình ong bướm
Hương hoa còn mãi đượm
Nên ấm mãi đời nhau.

Giếng nước cạnh bờ ao
Chiều xưa em gội tóc
Sẻ non về tha lộc
Đợi người trước thềm hoa.

Em có về cùng ta
Hiên nhà xưa bỗng nắng
Thấy lòng như mây trắng
Giữa đôi bờ phù vân.

Bảng lảng chiều cuối năm
Cành hoa đào năm cũ
Có vì ta chớm nụ
Trong mắt người đi xa.

17/11/2022

KHOẢNH KHẮC ĐẦM Ô LOAN

Có nơi nào
biển xanh màu ngọc bích
trên đèo Quán Cau
cánh chim phượng chập chờn sóng nước
huyền sử nghìn năm về trước
chợt thoáng hiện về.

Ghềnh đá nhấp nhô
sóng vỗ bờ
bãi cát vàng óng ánh
mềm dẫu chân lữ khách
Dài theo rừng phi lao xanh ngát?

Lãng đãng cơn mưa nhỏ
xanh Đồng Cháy, Cấm sơn
xanh ruộng mía lao xao cồn bãi
chiều muộn
thuyền chài buông lưới
thoáng khoảnh khắc bình yên
trên đường thiên lý.

Chiều bên cầu An Hải
quán lá bỏng bênh sóng nước
sò thịt ngọt cơm dày
rượu Quán Đế mềm môi
biết cùng ai tri kỷ?

Phú Yên-Sài Gòn, 9/5/2022

MƯA SẦU ĐÀN MẮT NHAU

Khi tôi bùng chớp lửa
Bên kia trời bão dông
Em ngồi yên bên cửa
Nhìn bốn mùa thu đông.

Khi em vừa thiếu nữ
Căng đôi bờ ngực thơm
Tôi chìm sâu đáy cốc
Hồn ngập đầy ánh trăng.

Khi tôi từ cõi tạm
Lãng du qua kiếp người
Con tim thềm run rẩy
Lời tỏ tình em ơi.

Khi em loài sâu nhỏ
Cuộn mình nhả tơ vương
Tơ hồng thành nhẩn cỏ
Nhốt tôi trong thiên đường.

Khi tôi cùng chiếc lá
Rơi một ngày cuối đông
Em có thành góa phụ
Tiễn tình vào hư không.

Khi em theo ngọn sóng
Ru khúc hát nhân ngư
Con thuyền tôi bèo ảnh
Cuốn hồn đi xa bờ.

Một thời như xa lắm
Đâu con mắt lá răm
Đâu tóc biếc môi trầm
Xuân sang vừa nảy lộc.

Nhớ một trời hoa cũ
Em khoác mảnh lụa đào
Bay vào trong kinh sử
Mưa sầu đan mắt nhau.

THÁNG SÁU BIÊNG BIẾC TÍM BẰNG LĂNG

Nắng tháng sáu
ngọt ngào đan qua từng kẽ lá
Cho từng cánh bằng lăng
tím biêng biếc một màu thương
Bất chợt cơn mưa chiều
về ngang con phố lạ
Mỗi ngày qua đây sao ta
không nhớ nổi một con đường.

Bằng lăng ơ
nhớ thương ai tím biếc một đời hoa
Phải chăng nhớ thương
dòng mực tím mòng tơ ngày ấy
Mỗi khi ngập ngừng viết
câu thơ tình khẽ khàng lên giấy
Mà thương tấm áo học trò
trôi dạt tận trời xa.
Người bỏ trường ra đi
để mùa hè ở lại
Tôi nhớ hoài màu tím
suốt những tháng năm xưa
Chân trời cũ cưu mang
tình yêu tôi trẻ mãi
Có lúc một mình
ngồi bật khóc dưới cơn mưa.

26/05/2022

MÊNH MÔNG HỒ LẮK

Lại nhớ cánh rừng già chiều sương khói tỏa
Hồ Lắc mệnh mông xanh thăm đại ngàn
Tiếng thông reo qua cửa đèo Lạc Thiện
Thoáng mái nhà tranh liếp nửa vách thưng.

Buổi sáng mờ sương xuôi thuyền độc mộc
Mây giăng ngang đầu mù ngọn núi xa
Cà phê mùa này nở hoa trắng rợp
Lúa chắc đã vàng nương rẫy bao la.

Lại nhớ điệu múa ngày mùa đêm hội
Rộn tiếng cồng chiêng đàn đá tơ rưng
Ngồi bên em thơm lừng mùi ngô nướng
Mắt mơ màng reo ánh lửa bập bùng.

Ngọt nước nguồn Chư Yang Sin hùng vĩ
Đồi núi chập chùng sừng sững Tây Nguyên
Tiếng chim kơ tia âm vang rừng thẳm
Rêu đá còm lăm rất đổi bình yên.

Lại nhớ buồn làng ngôi nhà dài bóng gỗ
Gió mùa xuân thơm hơi thở cỏ hoa
Bên bếp lửa kể nhau nghe chuyện cũ
Hồ Lắk thì thầm khúc hát dân ca.

6/11/2022

TÌM LẠI KHÚC TRĂNG XƯA

Em tắm trăng sao lạc lối về
Giữa dòng nhật nguyệt mãi u mê
Ta như hạt bụi qua trần thế
Sao mãi nặng tình chữ phu thê?

Đời quăng trôi theo từng con nước
Một góc đời riêng sương trắng bay
Quê nhà sợi khói cay trong mắt
Thêm một mùa trăng cũng nhạt phai.

Ta về tìm lại khúc trăng xưa
Qua sông trăng vỡ tự bao giờ
Dấu chân phiêu dạt nhiều năm trước
Vô tình sóng cuộn vỗ đôi bờ.

Ta về ngủ dưới trăng mười sáu
Vẳng tiếng đàn cầm lại ngân ngơ
Để mèn xếp cánh thôi ngừng gáy
Nằm dưới đời thơm xanh giấc mơ.

Ngày sau trăng hóa thành hư ảo
Chảy một dòng hương suốt tóc em
Tình người đã bạc sờn vai áo
Mưa nắng vui đầy tiếng nước đêm.

20/07/2022

KHI EM LÀ NGỌN GIÓ

Khi em là ngọn gió đi qua cuộc đời tôi. Đâu phải làn hương thịt da em một thời thiếu nữ. Đâu phải tóc hoàng kim ướp sen bao mùa tôi ấp ủ. Cái thuở tình đầu ngọt ngào màu mận chín trên cây.

Khi em là ngọn gió thì thầm nhẹ tựa sương mai. Ru tôi thức giấc giữa đêm khuya thơm vàng quả thị. Vườn cổ tích riêng mình còn không em nhỉ? Ánh mắt cô học trò hồn nhiên lấp lánh tiếng cười vui.

Khi em là ngọn gió cuốn hạt bụi lên trời. Có người ngồi ngắm thời gian trôi qua dâu bể. Có người đọc bài thơ viết từ thời tuổi trẻ. Đánh rớt dọc đường khi chơi trốn tìm chú rể cô dâu.

Khi em là ngọn gió đi qua khoảng đời nhau. Ai nhả sợi tơ vàng cho mùa thu thay áo. Đậu trên vòm lá xanh non hàng cây long não. Có cuộc tình nào tựa như khói như sương.

Khi em là ngọn gió trôi xa giấc mộng thiên đường. Thành trái cấm vườn địa đàng nhớ thương tha thiết. Thành dòng sông tím bông lục bình một chiều ly biệt. Cứ ngỡ mùa thu thao thức từ thuở má em hồng.

Khi em là ngọn gió bay theo lời chim sáo qua sông. Ai se sợi chỉ kết trầu cau xanh màu diệp lục. Để có lúc người quắt quay tìm về bật khóc. Ngọn gió vô tình nào trở về níu lấy giấc mơ xưa.

TA NHƯ CHIẾC ÁO MÙA ĐÔNG CŨ

Lòng ta chiếc áo mùa đông cũ
Thấm lạnh vai gầy ngọn gió khuya
Mấy nhánh sông xa tràn bão lũ
Năm vắt đôi bờ sớm đã chia.

Tháng chạp dập dờn mùi gió chướng
Khốc khô lưới nhện khóm cúc tàn
Chiều nay bếp lửa không còn đượm
Vạn dặm người về mất dấu chân.

Sắc tím lục bình trôi mãi miết
Sóng dồi nào kể chuyện nông sâu
Sông dài trăm ngã không ai biết
Trắng trời mưa dạt cả bể dâu.

Đốt ngọn nến hồng soi vách mực
Tàn đêm thao thức chuyện cuối năm
Ấm lạnh đời người không kể xiết
Lùng lừng trăng treo khúc nguyệt cầm.

Phà đâu rời bến qua sông Hậu
Mười năm thương nhớ đã bạc lòng
Tần ngần đứng trước ngôi nhà cũ
Kịp thấy mai già có trở bông.

Lòng ta như bến xưa cạn nước
Hoa cau úa rụng phía sau hè
Thèm tiếng gà trưa rơi trong nắng
Ngỡ ngàng chim khách hót ai nghe.

Con đường me nhỏ che mưa nắng
Gió bụi thời gian đếm mỗi ngày
Tình ta thuở ấy xanh màu tóc
Bỏ lại bên đường vạt áo phai.

Còn thoảng bên hiên hương nguyệt quế
Chén rượu ngày về lưng lửng say
Đất trời bỗng thấy già trong mắt
Bao giờ trở lại thuở giêng hai.

Như sương trên cỏ chờ hóa kiếp
Suối chia nguồn cách – nước mãi xuôi
Hắt hiu bóng núi trăm năm đợi
Một thuở xuân hồng tuổi hai mươi.

7/11/2022

CHỈ LÀ...

Chỉ là sợi tóc em xưa
Vàng trong nắng – xanh trong mưa một thời
Bốn mùa quăn quít hồn tôi
Cỏ cây đơm lộc nảy chồi hoa niên.

Chỉ là áo lụa hoàng kim
Những năm tháng ấy biết tìm nơi đâu
Hỏi lòng còn nhớ mưa mau
Hương con gái ướp tình đầu tôi say.

Chỉ là hạt ngọc sương mai
Tình khô đọa xuống trần ai bụi lầy
Ngày sau theo dấu lặn trầm
Đâu hay sỏi đá trăm năm còn buồn.

Chỉ là chiều tím hoàng hôn
Bay ngang nỗi nhớ tay buông mất người
Em về từ cõi liêu trai
Còn vang gốc mộc một ngày đã xưa.

NGÀY VỀ

Ngày về nước mắt rưng rưng
Bên bờ lau trắng nhớ từng lời ru
Người thành mây trắng thiên thu
Tre tàn măng mọc đời như vô thường.

Hoa cau thơm mãi sau vườn
Mùa đi để lại di hương ngậm ngùi
Theo ca dao bước vào đời
Còn mang tiếng hát nặng lời nghĩa nhân.

Nắng mưa bao cuộc thăng trầm
Núi cao tình mẹ thấp ngàn ánh sao
Đường trần ơn nặng nghĩa sâu
Có qua dâu bể ngày sau còn buồn.

Đi qua chớp bể mưa nguồn
Suối khe đã thấm bụi hồng trần gian
Yêu thương khao khát muôn ngàn
Trái tim nồng ấm an lành vòng tay.

Ngày về nhớ ngọn tóc mây
Như sông nhớ suối như cây nhớ rừng
Nhớ đôi quang gánh oằn lưng
Nuôi tôi năm tháng chưa từng thờ than.

TÌM TRONG VẾT BỤI THỜI GIAN

Ngày vừa đi – tháng cũng trôi
Tóc xanh từ đó cũng phơi sương chiều
Tiếng cười ai đó đều hiu
Sóng trong lòng cuộn rất nhiều đa đoan.

Lặng thầm nhịp bước thời gian
Dấu hằn đuôi mắt nhang tàn thấp vui
Phấn son dấu nhạt môi người
Chạm vào nỗi nhớ ngỡ đời phân đôi.

Hương phù du – thoáng ngậm ngùi
Thu đông chưa kịp luân hồi xác thân
Mùa rơi màu lá thanh xuân
Gọi hương tình cũ bao lần tóc tơ.

Đường về đâu tuổi ngây thơ
Bóng người xa khuất bãi bờ riêng tôi
Ngủ trên tay dấu một đời
Ngực trầm hương rụng mấy lời tương tư.

Hỏi người – chiếc bóng thiên thu
Treo mùa trăng khuyết hình như đã tàn
Tìm trong vết bụi thời gian
Bao mùa mưa nắng úa vàng tóc xưa.

14/08/2022

DẤU TRẮNG XƯA

Tôi tìm thấy tôi trong khúc hát
Khúc xa người từ cõi hư vô
Chỉ thấy đôi bờ âm tiếng sóng
Sông dài nhánh cỏ dạt bờ vơ.

Dấu biết môi người còn rất ấm
Đâu còn san sẻ kịp đời sau
Giây phút cạn lòng nhau chực khóc
Tương tư – mưa rã ướt vai nhau.

Tôi tìm thấy tôi trong chiếc lá
Úa vàng từ thuở mới tìm môi
Đã tan máu chảy từ tim óc
Biển gọi triều dâng ngập ngựa người.

Cây khô chối bỏ lời tâm sự
Dặn lòng đừng hỏi sợ người quên
Suối cạn tro nguồn ngàn năm nữa
Đá sỏi cũng đành đã ngủ yên.

Đằng sau bóng lá hồn hoa đỏ
Có tóc người bay lạnh bốn mùa
Mưa nắng qua đời nhau quá vội
Còn ai tìm lại dấu trăng xưa.

27/8/2022

SÂN THIỀN TRỞ HOA

Đã nghe trời đất sang mùa
Không gian tĩnh lặng chuông chùa vọng ngân
Hương trầm một thoáng băng khuâng
Buồn vui cũng chỉ có ngàn đó thôi.

Chỉ cần neo một tiếng cười
Bước chân hành giả cũng ngời sắc xuân
Hoa khai kết nọ duyên lành
Tiếng chim rộn hót chuyền cành chào tôi.

Kiếp người mây nổi bèo trôi
Bão đông qua bến sông đời truân chuyên
Mở lòng buông bỏ muộn phiền
Sáng nay nắng sớm sân thiền trở hoa.

14/11/2022

THÁNG TÁM MÙA TRÔI THEO TÓC NHỚ

Mấy ngón tay em đan mùa vào tóc
Tôi ngập ngừng khẽ hỏi có vui không
Ngày quá bình yên. Sao – chim không hót
Lại thả nhánh sầu – theo sóng long đong.

Miền tóc nhớ một thời reo nhịp guốc
Tôi giữ riêng mình suốt chặng đường mưa
Đàn sẻ nhỏ nép mình che gió tạt
Tháng tám về ngang tàn phượng rất xưa.

Ai nhớ thương ai khúc sông bồi lở
Người khắc vào tim phiến đá bạc màu
Người khắc vào tim một đời sống khác
Ngã rẽ nào nơi hai đũa chia nhau?

Đường trần gian gập ghềnh đầy bất trắc
Ngực trầm hương xưa tôi tựa gối nằm
Bài hát cũ vắt ngang miền ký ức
Mùa trôi mùa tóc úa lạnh trăm năm.

ĐÊM NGUYỆT BẠCH

Trôi từ bờ nguyệt lạnh
Bóng người in lẻ loi
Vườn tình tôi rụng xuống
Nửa trái sầu – mờ cõi.

Trong giấc mơ hồ điệp
Cánh chim vừa bay đi
Cơn mưa rào bất chợt
Thấu thị lời tiên tri.

Soi đèn từng đêm trắng
Mới thấy đời hư hao
Cỏ hoa thời mưa nắng
Ngủ vui trong chiêm bao.

Ơn người ai cứu rồi
Phép lạ nào trên tay
Chuyện ngày xưa đã muộn
Nào qua hết đêm nay

Thả bài thơ theo gió
Bay vào cõi hư không
Còn xanh màu lá biếc
Trong vườn tình tôi không?

27/8/2022

MƯA CỦA RIÊNG TÔI, ĐÀ LẠT

Cũng chẳng biết từ lúc nào em nhỉ
Đất cũng đổi thay chao chát như người
Phố núi chìm trong cơn mưa dầm bất tận
Người trốn tìm quay quắt giữa dòng trôi.

Lòng thao thiết trên dốc tình vẫy gọi
Những con đường Đà Lạt hóa thành sông
Nóc nhà thờ con gà im tiếng gáy
Chúa lạc loài trên thập giá buồn không?

Có ai biết chim ẩn mình chờ chết
Mang vết thương nhân loại thuở làm người
Tình đã mất cuốn theo ngày cũng hết
Sao cuối trời vừa rụng khỏi đường ngôi.

Đôi mắt ướt đem theo trời giông bão
Tôi ngu ngơ giữa xứ sở sương mù
Như cánh chim qua đồi sương hiu quạnh
Soi mặt hồ gương lạnh đến thiên thu.

Thèm lắm cơn mưa – riêng tôi Đà Lạt
Mưa lay phay ủ nỗi nhớ lên mùa
Mưa trong sương ủ đôi bờ môi lạnh
Thêm một người lặng lẽ bước trong mưa.

3/9/ 2022

THÁNG CHÍN NHẬT ĐI TỪNG SỢI TÓC

Con sẻ nhỏ xa đàn từ thuở ấy
Bay theo mùa lạc mất dấu thời gian
Thả sợi tơ hồng trên tàn trứng cá
Trôi dạt về đâu áo lụa tình nhân.

Tháng chín về người bỏ trường đi mất
Dòng sông thu khuất bóng khói quê nhà
Nghe tiếng vọng vàng rơi theo sắc nắng
Trên vai người gầy guộc hạt mưa sa.

Chiếc lá đỏ trong sân trường muốn khóc
Để hồn tôi thao thiết buổi quay về
Nhặt ký ức cho đi từng sợi tóc
Lẻ bạn tình chim hót biết ai nghe.

Đời mang đi khúc ca buồn hạnh ngộ
Còn lại tiếng cười quanh quất đây thôi
Thoáng chút hương hoa thuở em mười tám
Ở một góc đường dành rẽ chia đôi.

Như suối cạn lòng khô bầy sỏi đá
Dòng sông xưa lạc mất dấu cội nguồn
Nghe thán chín thì thầm trong góc khuất
Thuở yêu người còn đậm dấu môi hôn.

9/9/2022

CUỐI NĂM
LẠI VỀ PHÁ TAM GIANG

Đi trong màn mưa bụi mỏng
Anh về lại Phá Tam Giang
Đâu hương tóc người ngày cũ
Chân cầu nhịp sóng miên man.

Xanh bờ phi lao chắn sóng
Rì rào hát giữa trùng khơi
Lẻ loi một mình một bóng
Bãi bờ cái rét lạnh căm.

Ai còn giăng câu buông lưới
Hoàng hôn sóng sánh mạn thuyền
Thèm rượu làng Chuồn quá đổi
Say cùng con nước lên đênh.

Nhấp nhô mảng màu sáng tối
Nhà chồ lộng gió bốn phương
Ngọn triều lên từ lâu lắm
Mặt đầm xao xuyên dòng trong.

Ngược xuôi một thời đồ dạc
Cầu ngang – đường lại hóa gần
Tìm đâu bến đò Ca Cút
Người giờ biển biệt xa xăm.

14/11/2022

CHIA TAY
NHỮNG NGÀY MƯA CUỐI

Khi giọt mưa cuối cùng
lặng lẽ bỏ ta đi
Tháng mười hai vội dần
theo từng tờ lịch mỏng
Ngọn gió lẻ loi vô tình
thầm rơi vào khoảng trống
Con chim lạc mùa bắt đầu
rời tổ ấm làm cuộc thiên di.

Khi giọt mưa cuối cùng
đuổi theo ngọn gió mù xa
Ngày đã mất không kịp
với tay cùng ta nói lời chia biệt
Con sông dài đưa em đi
cuối nguồn gặp ghềnh thao thiết
Ta nghe tiếng sóng mơ hồ
tiễn biệt nhịp thở thời gian.

Khi giọt mưa cuối cùng
theo người về chốn xa xăm
Mai thức giấc ngậm ngùi thấy
hoa vàng lung linh bên cửa sổ
Bàn tay nhỏ - Ôi những ngón tay em
một thời thiếu nữ
Lòng người cũng sang mùa em đành
buông tay bỏ lại tuổi thần tiên.

4/12/2022

PHƯƠNG NAM CHIỀU CUỐI NĂM

Về qua mấy nhánh sông Tiền
Bên kia sông Hậu bờ biêng biếc lòng
Sóng dồn chín ngọn Cửu Long
Đêm năm thao thức biển Đông gọi về.

Dấu chân người giữ đất quê
Cò ơi cánh mới biết về phương nao
Phù sa bồi lắng từ lâu
Đôi bờ cố thổ nơi đâu mà còn.

Se lòng từng sợi bắc non
Dặm dài đất nước chân mòn nẻo thôi
Vẳng nghe nhịp võng à ơi
Mái chèo lướt sóng lòng người miên man.

Ta về đây đất phương Nam
Bần xanh từ thuở lọt lòng mẹ cha
Bao mùa lấm láp phù sa
Màu cơm lên khói quê nhà xa xôi.

Cù lao cát mịn bãi bồi
Tiếng chim gọi bạn ngược xuôi lớn ròng
Quê mình mưa nắng đục trong
Chiều ơi có thấm vị nồng nàn xuân.

13/12/2022

NGÃU HƯNG CÙNG THÁNG CHẠP

Bỗng bừng cúc họa mi
Tinh khôi từng góc phố
Khe kẽ nắng xuân thì
Nhớ gì không hỡi nhỏ.

Thèm nụ hôn tháng chạp
Ngủ bên bờ ngực non
Đêm say nồng hơi thở
Yêu thương đã hao mòn.

Một năm chùng khép lại
Người bỏ lại bên cầu
Dòng sông trôi mê mải
Sỏi đá còn chiêm bao.

Rót cho đầy tháng chạp
Bệnh bỗng một thuyền trắng
Nụ hoa vàng vừa trổ
Lá nghiêng nằm băng khuâng.

Nhỏ ơi nào có biết
Hương xuân đã về bên
Thời gian chùng nuối tiếc
Còn đậu trên tóc huyền.

21/12/2022

CUỐI NĂM
VỀ NGANG ĐÈO PRENN

Xe qua Prenn xuôi cao tốc
Lòng ta sóng lượn suốt lưng đèo
Chiếc phu-la trắng vờn trong gió
Phải cánh tay em còn vẫy theo?

Hạt cỏ ven đường trầm cát bụi
Nắng sớm mưa chiều có nhớ nhau
Mấy vạt dã quỳ còn sót lại
Có vàng sắc nhớ những mùa sau?

Thung sâu trùng điệp màu thông nỡn
Mai mốt tìm nhau ở chốn nào
Bỗng thấy tim mình sao bé mọn
Đời người - em nhĩ nự chiêm bao?

Mấy căn nhà gỗ bên triền dốc
Thương nhớ ai gieo xuống đất này
Bóng người ẩn hiện trong sương sớm
Mây lồng gió núi áo sương phai.

Hay chỉ mình ta – tên lãng tử
Rót từng giọt nắng rải qua đèo
Em ơi giữ chút tình phố núi
Ta về hương vẫn thoảng mang theo.

**Trên đường rời Đà Lạt 26/12/2021*

TRONG HOÀNG HÔN MÀU TÍM

Tôi xa người trong hoàng hôn ngút gió
Màu tím loang hun hút phía chân đồi
Bước chân em ngập ngừng như thăm hỏi
Biết tìm đâu mùa hoa cũ đã rơi.

Tay vuốt mặt nghe ngậm ngùi khôn xiết
Ngày lang thang nắng lạc dấu bên hồ
Một mình tôi ngắm bóng chiều vừa tắt
Phổ lên đèn ngọn nến biết tương tư.

Làm sao em hiểu giọt sương trên lá
Lạnh vai người xao xác phần thông bay
Con chim non lạc trong chiều đông bão
Thương người về mất dấu áo mơ phai.

Tôi và em - tìm nhau trong ký ức
Màu tóc xanh phiêu dạt - sóng không bờ
Hoa cỏ bên đường vẫn hồn nhiên nở
Khóc mùa hoa thương nhớ đến bao giờ.

Em chẳng là em – nụ tầm xuân đã lả
Tôi chẳng còn tôi trên mỗi bước đi về
Hoàng hôn lạnh nao lòng chân lữ khách
Giữ hồn tôi làm lối giữa u mê.

Tôi lặng lẽ leo dốc tình mê mải
Còn rưng rưng mắt nhớ gọi cho người
Khăn quàng tím một thời còn hương ấm
Người xa người chiều hiu quạnh trùng khơi.

BÀI THÁNH CA TRÊN CÂY THẬP GIÁ

Sẽ có người trầm tư bên hang đá
Khi em mơ màng xanh mắt trẻ thơ
Phu-la đỏ vờn bay trong đêm thánh
Có theo tôi về qua những dốc mơ?

Tôi khách lữ bên hiên đời hiu quạnh
Thắp ngọn tình ấm từng ngón tay ngoan
Mùa giáng sinh trên đồi cao núi gió
Có một nàng tiên lạc xuống hồng trần.

Rồi cũng chỉ là hình sương bóng khói
Thuở tóc mây xanh mượt nụ tâm cài
Người đến rồi đi địa đàng xa khuất
Trên tay mình hoa nở đã tàn phai.

Tiếng chim gù ngác ngơ trên tháp cổ
Giọng bè trầm – ai khóc dưới lầu chuông
Bóng tối lenh loang bờ vai đánh mất
Thêm một dòng sông khao khát cội nguồn.

Ta tìm nhau giữa mùa đông phố núi
Giữa thiên hà đâu là cõi an nhiên
Em có thấy một vì sao vừa tắt
Ân sủng được gì giây phút bình yên.

Tôi về ngang giáo đường nghe kinh nguyện
Màu áo em thấp thoáng giữa sa mù
Bài thánh ca khắc chìm trên thập giá
Bay muôn trùng qua ngọn tóc thiên thu.

**Đà Lạt đêm giáng sinh 24/12/2021*

THƯƠNG NHỮNG NGÀY MƯA CUỐI

Mưa nhòa sau lớp kính
Tôi một mình lặng yên
Nghe ẩm ương mùi phố
Nhớ khoảng trời rất riêng.

Chênh chao ngày cuối năm
Ấn vết chàm nhật thực
Mảnh ghép vỡ vô tình
Lạc trôi vào ký ức.

Hoa đời ai đánh tráo
Như mới ngày hôm qua
Cho hồn tôi nương náu
Hát một khúc tình ca.

Mưa một thời thanh xuân
Bỏ quên ngoài quán vắng
Bao mắt lá me xanh
Vương theo tà áo trắng.

Lũ sẻ bay đi mất
Qua vùng trời bình yên
Đâu hay xuân chín đỏ
Sợi tóc hiền hồn nhiên.

Có những ngày mưa cuối
Ướt mềm cả gối chăn
Người hay tôi thiếp ngủ
Quên mất mùa trăng tan.

XIN LÀM HẠT BỤI TỪ TÂM

Em là hạt bụi từ tâm
Theo câu lục bát xuống trần rong chơi
Thả từng sợi tóc lẻ loi
Vương chân ai – một kiếp người phù sinh.

Tôi từ cát bụi điêu linh
Hóa thân cánh bướm Trang Sinh về đời
Năng ời vàng ruộm tơ trời
Ngủ yên đi nhé, một thời bình yên.

Rồi cùng dấu bụi uyên nguyên
Theo trăng mười sáu gọi thiên thu về
Bốn mùa chưa thoát cơn mê
Mang hồn dâu bể lời thề đã bay.

Nghe trong tiếng thở đêm nay
Lá nghiêng thao thức rụng thềm hiên xưa
Trăng treo dạ khúc giao mùa
Mắt đom đóm thắp giấc mơ đã là.

Uống buồn ngậm giọt mưa khuya
Reo trên mái lá chờ lìa xác thân
Nhủ lòng lá cỏ phù vân
Đi qua tiền kiếp giấu ngàn nỗi đau.

Xin làm hạt bụi phương nào
Giữ hương sắc cũ nhiệm màu đợi nhau
Xin làm hạt bụi ngày sau
Em – bàn tay nhỏ, ngón sầu thôi ngoan.

16/10/2021

TRONG CÁNH RỪNG LÃNG QUÊN

Một ngày bỗng thấy xanh rêu
Nửa đêm thức giấc chim kêu nhớ người
Lang thang sương trắng ven đồi
Áo người sim tím ngậm ngùi nghe mưa.

Một ngày thớ ngói cổ xưa
Còn loang vệt nắng mấy mùa tàn phai
Tay người đem chút heo may
Suối reo thác đổ ngậm lời an nhiên.

Một ngày phố núi ngủ yên
Ven hồ gốc liễu lãng quên môi người
Năm nghe gió hát bên trời
Em xanh màu tóc nhuộm đời tôi đau.

Một ngày mùa gió qua mau
Cúc hoa vàng nở bên cầu ngấn ngơ
Mắt người giấu những huyền mơ
Sông xa nguồn nhớ có chờ nhau đâu.

Một ngày lá mục giòn đau
Níu chân lữ khách kiếp nào tương tư
Người trong lớp lớp sa mù
Có qua mấy cõi thiên thu hẹn về.

Một ngày đèo dốc suốt khe
Loanh quanh đợi mãi chuyến xe không người
Chạm vào nỗi nhớ trong tôi
Bỗng quên phố núi một thời có em.

2/9/2021

NHỮNG SỢI KHÓI TRẦN GIAN

Mong manh quá mây trời trôi ngút bãi
Khói hoàng hôn hay khói sóng quê nhà
Thơm khói bếp qua một thời chân lấm
Nghe mùi bùn còn dậy những mùa xa.

Màn sương khói ngủ trên bờ tóc mẹ
Bóng thời gian thao thức mãi đời người
Vết chân chim dõng trong đôi mắt lệ
Mảnh trăng côi thắm thắm cuối phương trời.

Người qua sông lòng vẫn nường bóng khói
Khói tương tư một thuở mới xa trường
Chợt cay mắt buổi chiều cơn mưa nhỏ
Khói đốt đồng hay khói nhớ người thương.

Từng ấy năm làm cánh chim bỏ xứ
Gieo neo quê người màu khói hắt hiu
Như củi mục trôi giữa dòng nước cuộn
Trước hoàng hôn se sắt khói lam chiều.

Những sợi khói mang theo mùi kỷ ức
Nhuộm mây trời màu khói tóc mẹ tôi
Em khói sương trong lòng tôi thơ bé
Biết ai còn gọi thầm hai tiếng khói ơi.

29/9/2021

THÁNG TÁM SÀI GÒN

Đâu tháng tám Sài gòn
bầu trời xanh vời vợi
Rộn rã mấy con đường
từng in dấu chân quen
Chủ nhật ngựa xe dập dìu
thướt tha đôi tà áo mới
Nhịp sống sài gòn
không ngủ suốt sáng thâu đêm.

Đâu tháng tám Sài Gòn
thênh thang qua bao đại lộ
Có lá me bay trên con đường sách
rộn rã ngọt tiếng em cười
Lời kinh cầu vang vang
tiếng chuông nhà thờ Đức Bà buổi sáng
Đàn bồ câu yên bình
lượn xuống mỗi từng hạt thóc rơi.

Đâu tháng tám Sài Gòn phơn phớt
gió heo may trở ngọn
Mấy đoá cúc vàng bung cánh
mang hơi thở buổi chớm thu
Cánh cò trắng trên sông
dưới ráng chiều bay về tổ
Những chiếc cầu phơi mình
rạng rỡ chưa thoáng chút mây mù.

Sài Gòn của tôi đau cái đau
đi qua những ngày giới nghiêm giãn cách
Số phận con người sao quá mong manh
phải không bè bạn anh em
Tôi mang nỗi khát khao – một Sài Gòn
qua từng đêm mất ngủ
Trên hàng bằng lăng xanh biếc
bình minh ngày mới nắng đẹp sẽ lên.

23/08/2021

QUA CẦU TRÀ NIỀN

Bông bần rụng trắng sông quê
Miệt vườn cây trái sum suê bốn mùa
Trà Niền nắng sớm chiều mưa
Qua cầu chợt nhớ người xưa nơi này.

Về thăm cử Trị chiều nay
Bài thơ đánh giặc chống Tây vẫn còn
Rạng ngời một tấm lòng son
Ngàn năm lưu dấu dấu mòn sử xanh.

Mộ phần yên nghỉ ngàn năm
Phong trào “tị địa” lánh thân chốn này
Mở trường bốc thuốc thẳng ngay
Rồng vàng rạng đất Đồng Nai khắp miền.

Ai về Nhơn Lộc Trà Niên
Bên dòng Cái Tắc Phong Điền mà thương
Tinh cầu mấy độ phong sương
Nhang thơm thắp tạ quê hương nghĩa tình.

Đền thờ hương khói hiển linh
Người đời sau có thấu tình nước non
Khi về lòng mãi vấn vương
Trăm năm dâu bể biết còn tuổi tên?

21/4/2023

PHƯỢNG THÁNG BA

Phượng tháng ba – Nhỏ ơi có nhớ
Mây rất trong và lá rất xanh
Giọt nắng vàng reo trên phiến lá
Tiếng sẻ nâu ríu rít trên cành.

Tuổi mười tám Nhỏ đâu còn bé
Sao đến trường mắt vẫn trong veo
Vang tiếng guốc trong từng bước khẽ
Sáng mù sương cỏ cũng đổi theo.

Phượng tháng ba – Nhỏ ơi có biết
Màu đỏ son sao quá kiêu kỳ
Trong ngăn cặp giấu gì hỡi Nhỏ
Bài thơ tình trước một mùa thi?

Có những lúc nhìn qua cửa lớp
Nhỏ rạng ngời như ánh nguyệt rằm
Cánh chim đêm – qua hồ tĩnh lặng
Xin đừng làm xao động ánh trăng.

Phượng tháng ba – Nhỏ tìm đâu thấy
Một vòng xe – đã khuyết chỗ ngồi
Bàn ghế cũ - bên cầu thang gỗ
Vắng một người trăm mặc buồn vui.

Tôi đứng trước sân trường đầy nắng
Thuở yêu người quên mất tháng năm
Trường vôi xám rêu xanh thăm lặng
Biết nói gì khi trở lại thăm.

Phượng tháng ba – Nhỏ về không nhĩ
Ngắm màu hoa để nhớ một người
Chuyện dâu bể Nhỏ ơi giữ kỷ
Như gắm hoa thuở mới vào đời.

Mấy mươi năm đời như hồ điệp
Cánh sen phai mộng cũ áo sờn
Có gặp lại nhỏ ơi đừng khóc
Phượng bao mùa vẫn đỏ môi son.

VỀ THẮT SƠN TIỄN BẠN

**Gửi người bạn thơ vừa đi xa Trịnh Bửu Hoài*

Ta về thăm lại trời Bảy Núi
Tiễn bạn một lần rồi lại xa
Nắng tạt hiên nhà như rục lửa
Lặng lẽ vô cùng ngọn gió qua.

Bạn cùng ta nửa gánh sông thơ
Mái chèo khua sóng nước đôi bờ
Cánh hạc nghìn trùng về vô định
Rong ruổi nơi này lại gần ngơ.

Mây tụ rồi tan trời biên viễn
Vĩnh Tế mấy người hiểu nông sâu
“Vụn vặt giữa đời” * ai đưa tiễn
Trôi giữa dòng đời lạnh biển dâu.

Người đi rồi đất vẫn trở hoa
Hương thơm vẫn tỏa ngát vườn nhà
Lá đã lìa cành sao xanh mãi
Sông lắng bồi lấp lánh phù sa.

Bóng núi còn vương màu mây trắng
Trăng soi từng bước suốt đêm dài
Từ nay chỉ thấy trời đất cũ
Một cánh chim trời mỗi đường bay.

Hạt bụi lạc loài giữa trần gian
Người đến rồi đi giấc mộng ngàn
Tro tàn còn lại dòng thơ úa
Sóng vỗ dạt bờ - Sóng lang thang.

Mênh mông trời đất mùa nước nổi
Sông Tiền sông Hậu có chờ nhau
Bỗng nghe tiếng gọi từ muôn thuở
Hẹn hò biết có thấu đời sau.

Bạn gởi lại đời một đóa hoa
Hương tràn theo gió ngút ngàn xa
Khói đồng sao nhớ mùi rơm rạ
Tím cả chiều hoang chốn quê nhà.

Văn chương mấy chữ đùa thiên hạ
Tạc giữa nhân tâm một tiếng đàn
Thế gian trầm tích bao mùa nỉ
Chớp bể mưa nguồn chuyện hợp tan.

**“Vụn vặt giữa đời”: tập tạp bút của Trịnh Bửu Hoài*

LẠC TRONG SƯƠNG KHÓI QUÊ NHÀ

Đêm nằm mơ tiếng sóng
Long bong vỗ chân cầu
Thời gian chao cánh võng
Qua bao mùa bể dâu.

Hồn nhiên như lá cỏ
Xanh màu mắt trẻ thơ
Bài thơ tình ngày đó
Trôi lạc đến bây giờ.

Mấy chiếc lá trôi không
Nhẹ rơi trong vườn cũ
Quê nhà gió mênh mông
không nơi nào di trú.

Bếp hồng ngày giáp tết
Dậy thơm mùi bánh quê
Tiếng bánh phồng ai quết
Đâu nghe bước tôi về.

Chim khuya không ở lại
Lặng lẽ sương lìa đời
Lá run từng cánh nhớ
Buồn riêng một mình thôi.

Chỉ cách một khoảng lặng
Mà như bên kia trời
Bơi qua dòng sông trắng
Mới hiểu lòng chìm trôi.

Nhiều năm rêu phủ kín
Tên người chừng đã quên
Gàu sòng khua giếng nước
Nào thấy đời an nhiên.

Chim đêm chừng khắc khoải
Tình nhạt lạnh màu môi
Lấp lánh theo con chữ
Thả mộng ru bên trời.

Vẫn thơm mùi rơm rạ
Nơi đồng đất quê nghèo
Nhớ người bay cánh lá
Chạm nỗi buồn trong veo.

Mù sương đành ly xứ
Khói lam chiều đã xa
Chiều mưa đi không tới
Tìm đâu chốn quê nhà.

1/5/2023

KHI TRỞ LẠI PHONG ĐIỀN

Phong Điền ngày trở lại
Qua tuyến lộ Vòng Cung
Lại nhớ vành đai lửa
Bao chiến công oai hùng.

Nơi đầu sóng ngọn gió
Một thời đầy đạn bom
Đã đi vào huyền thoại
Những tấm lòng trung kiên.

Bao con người nằm xuống
Cho hòa bình hôm nay
Hoa trên mộ liệt sĩ
Hương vẫn còn quanh đây.

Phong Điền ngày trở lại
Đường quê đẹp như tranh
Những vườn cây ăn trái
Trở thành vành đai xanh.

Phù sa theo con nước
Tưới mát bao cánh đồng
Thêm cây lành trái ngọt
Lúa trĩu vàng mệnh mông.

Đất địa linh nhân kiệt
Đình Sầm đã hóa thần
Đánh giặc bằng ngòi bút^{*}
Sống mãi cùng núi sông.

**Cử nhân Phan Văn Trị*

MÙA XUÂN VÀO Ở NÚI

Mùa xuân vào núi ở
Hỏi núi đã già chưa
Cội mai rừng một thuở
Còn gột cùng gió mưa.

Mặc áo quần lem luốc
Cho giống vượn cổ sơ
Thiên thạch trầm ngâm ngó
Miệng ngậm cười ngu ngơ.

Muốn trèo lên đỉnh gió
Ngóng mặt trời phương Đông
Lòng vẫn còn hăm hở
Níu mây xuống đèo bông.

Bước gập ghềnh đá núi
Gậy trúc còn lao đao
Huống hồ chân khắp khểnh
Què ngang xương từ lâu.

Mai giật mình tỉnh giấc
Xuống núi đặng mưa rào
Đánh lừa đi lạc hướng
Xem nhà ở phương nao?

24/11/2022

CỎ HOA CÙNG NGƯỜI

Người về vui với cỏ hoa
Có hay chiếc lá thương tà áo bay
Một thời bụi phấn trên vai
Thời gian mới biết đã phai tóc người.

Mai xanh rực tím bên trời
Vàng trong sắc nắng một thời mới yêu
Rồi mai nắng quái lưng đeo
Mưa đêm Đức Trọng sương chiều B'lah

Tóc đành cắt ngọn hư hao
Vẫn thơm bồ kết kiếp nào rất xa
Lên rừng ngủ dưới đồi hoa
Mai anh đào nở hồng pha má người.

Về cùng phố núi rong chơi
Mới hay mây nổi một thời chiêm bao
Bên hồ lặng ngắm mưa ngâu
Trăm năm biết có bể dâu tương phùng?

3-3-2020

TRÔI THEO DẤU LẤN TRẦM

Cũng chỉ là chớp bể
Sao trần gian mưa nguồn
Bốn mùa cây rướm lệ
Tình mỏng hơn cánh chuồn.

Tiếng hạc bên cầu sương
Lẻ loi bờm vó ngựa
Tìm nhau trong vô thường
Khi tầm xuân đã rữa.

Đâu phải là Từ Thức
Một ngày lạc cõi tiên
Ngàn năm nghe tiếng nhạc
Trong hát khúc đào nguyên.

Có phải đâu gừng cay
Nên tình đau muối mặn
Hồ trường đêm càng say
Trở câu thơ mật đắng.

Thương người còn ngậm ngải
Săn trầm chìm vực sâu
Một đời thành bói cá
Soi bóng hình nơi đâu?

Trôi mất nửa vầng trăng
Ai chờ bên song cửa
Lạc loài ánh sao băng
Mưa trần gian sóng bủa.

Vết chân người ở lại
Dấu còn thơm môi trầm
Dấu hài xa vạn dặm
Biết có còn trời trăng?

Thơ đại một đời tôi
Đâu vườn xưa cổ tích
Đá sỏi cũng ngậm ngùi
Chờ khởi đầu kiếp khác.

Ngọn đèn – dầu đã cạn
Cỏ hoang đầy suối khe
Lưu Nguyễn mù sương khói
Đầu non lạc lối về.

24/04/2023

CHÉN TRÀ ĐÊM GIAO THỪA

Nghe gì trong đêm tĩnh lặng
Lá mềm ủ giọt sương đêm
Nước reo trong hờn tuổi hát
Hương trà xanh đầy mắt em.

Long lanh một màu khói biếc
Vờn bay thành giấc mơ hoa
Chờ chi kiếp tầm hóa bướm
Nợ người vương mãi đường tơ.

Thoảng nghe tiếng gà gọi sáng
Nhẹ nâng chén ngọc trong ngần
Tan theo một màu sương trắng
Cho đời còn chút thanh tân.

Ai về tựa bên khung cửa
Ngại ngần đánh thức tâm xuân
Bếp hồng quần quanh hương lửa
Thời gian tràn gió vô thanh.

Nhấp chén trà trong sương sớm
Lòng còn bát ngát hương sen
Chuông ngân bên bờ tĩnh lặng
Hoa ngâu vừa rụng ngoài hiên.

NHƯ HƯỚNG DƯƠNG NGƯỢC NẮNG

Hãy như hướng dương ngược nắng
Rướn mình hứng lấy bão dông
Hãy như con thuyền ngăn sóng
Giữa cuồng nộ của đại dương.

Mầm xanh sẽ tự vươn mình
Rũ tan mùa đông giá rét
Chồi non vì đất vì tình
Bắt đầu hoa đơm trái kết.

Luống cày còn đang tắt tả
Đã tơi đất nâu thơm lành
Cánh đồng sẽ vàng rơm rạ
Thả cười trước trận gió xanh.

Nước tự lấy mình soi gương
Nhận ra dòng đời trong đục
Trái tim mở lòng yêu thương
Mới thấy cuối đường hạnh phúc.

Rồi ngày bình minh lên tiếng
Buông mình gieo hạt từ tâm
Gập ghềnh vượt qua bóng tối
Mùa xuân sẽ ngát hương trầm.

26/11/2022

ĐIỀU DIỆU KỲ CỦA MÙA XUÂN

Trong sắc lá màu hoa
Có tình hồng mới chớm
Rộn trong tiếng chim ca
Hương bình minh buổi sớm.

Cội mai trước hiên nhà
Chợt bừng lên nụ biếc
Gởi đến người đi xa
Tình quê hương tha thiết.

Bên bếp lửa giao thừa
Nồng thơm mùi nếp mới
Hương trầm theo gió đưa
Đón mùa xuân đang tới.

Giọt sương quá tinh khôi
Dành cho em xuống phố
Trong nét xuân rạng ngời
Người yêu người bờ ngõ.

Bước chân ai lúu rúu
Nghe lá non dậy thì
Gió căng tràn lồng ngực
Ơi mùa xuân diệu kỳ.

ĐI TRONG SẮC XUÂN SÀI GÒN

Hãy như cánh chim câu
Bay trên trời thành phố
Lung linh muôn sắc màu
Khi xuân về gõ cửa.

Đêm Sài Gòn không ngủ
Giao thừa ngắm pháo hoa
Rộn ràng phiên chợ tết
Bước xuân đến từng nhà.

Áo dài Sài Gòn ơi
Tung tăng từng góc phố
Reo những bước chân vui
Sắc hoa đường Nguyễn Huệ.

Có phải chiếc cầu mới
Soi bóng một dòng xanh
Chiều bay dòng tóc nhớ
Hương còn thoảng loanh quanh.

Ngày mai em xuống phố
Hồng những dấu môi son
Đi trong mùi hoa cỏ
Tươi sắc xuân Sài Gòn.

28/11/2022

THẢ DÒNG LỤC BÁT VÀO XUÂN

Giêng hai thả nãi qua đồng
Ta thương con sáo qua sông lụy đò
Khi thềm diên điển mắt kho
Quê người bậu chắc khó lo chu toàn.

Ngại chi một chuyến dò ngang
Để ta xa bậu đồng làng càng xa
Kiến leo đỏ ngọn trâm già
Sợ mưa bong bóng đường xa lên chiều.

Nhà ai nhả khói đầu hiu
Vàng mùa hoa cải chắt chiu phận người
Bốn mùa nắng bụi rong chơi
Bậu thương nhớ mẹ đất trời cũng mong.

Thả bè trôi lạc giữa dòng
Tội con cá lội long đong sông dài
Cái xanh bẹ trắng thương hoài
Mướp ời thấp nắng cho dài khổ qua.

Bậu đừng dỗi mắt trông nhà
Chiều ba mươi tết có là xuân chưa
Thả dòng lục bát theo mưa
Chờ ba ngày tết ta đưa bậu về.

6/12/2022

ĐÊM NÀM TRÊN ĐỒI PHƯỢNG TÍM

**Gởi Đà Lạt những ngày tháng cũ*

Nghe tiếng đêm thì thầm trên rừng thông
Qua đồi phượng tím
Những chiếc lá muộn phiền vẫn thức thắp nỗi
buồn vu vơ
Bay mơ hồ ngang dốc tình rong rêu năm tháng
Lấp lánh ánh trăng vàng
Có tiếng chim khắc khoải xao động mặt hồ
Tôi chậm rãi đếm thời gian ngược gió.

Đâu đó trên những con đường uốn lượn dốc đồi
Bồng bềnh khói sương cổ tích
Một ngày chúng ta vô tình gặp được nhau
Đâu phải từ cái nhìn đầu tiên
Khi nhà thờ con gà
Ngân nga hồi chuông giáng sinh không dứt.

Em của tôi ơi
Tôi nhớ chiếc phụ la màu vàng hoa cúc
Tôi nhớ chiếc áo choàng đỏ rực rỡ không lẫn
giữa dòng người xuôi ngược
Tôi nhớ mùi khoai nướng, ly sữa bốc khói
thơm lừng
Nhịp sống chậm đi chắt chiu từng phút
Đêm Đà Lạt nồng nàn
Của em và tôi.

Nằm trên đồi phượng tím
Nghe tiếng mưa đêm
Dưới kia ven hồ lấp lánh ánh đèn khuya hiu hắt
Lại nhớ cà phê Cung Tơ Chiều liêu trai liêu
xiêu khung cửa hẹp
Trên triền đồi thông reo muôn thuở
Người phụ nữ chìm trong khói thuốc
Khàn giọng với những ca khúc vượt thời gian
Dài theo năm tháng.

Như bức tranh thiếu mảnh ghép
Tôi không tìm được em trong màn mưa định mệnh
Ngày tôi trở lại
Trong ký ức chỉ còn nỗi hoài niệm khôn nguôi
Một màu phượng tím.

GIÓ TỪ SÔNG LẠI THỐI

Thơm mùi hương con gái
Gió từ sông thổi về
Đi qua mùa hoa cải
Tôi một thời mãi mê.

Đâu đường đi của gió
Đâu đường bay của chim
Đâu bên bồi bên lở
Còn ai mãi đi tìm.

Ngọn gió đồng bát ngát
Nghịch ngợm bờ tóc em
Đầu không còn gió hát
Khúc ca dao êm đềm.

Bèo vừa trôi vừa nở
Tóc bông hạt mưa giăng
Nước bạc màu thương nhớ
Sóng sánh một đường trăng.

Gió từ sông lại thổi
Mắt sầu cho ngày sau
Lau phất phơ trăng ngọn
Để một đời tìm nhau.

Chỉ còn trăng với nước
Chỉ còn nụ tình xưa
Đôi bờ vang tiếng sóng
Dội về những đêm mưa.

VỀ ĐÂU
MÙA CHIM TRAO TRẢO

Khi con chim trao thảo
cuối cùng rời tổ bay đi
Khu vườn tuổi thơ tôi
bỗng trở nên buồn bã
Chỉ còn chút hoa nắng vàng ươm
gieo neo trên tàn bình bát
Tim tím nhánh lục bình
trôi dạt về phía sông xa.

Khắc khoải tiếng kêu chiều
trong hồn tôi ngày cũ
Lãng đãng trong sương
làn khói bếp quê nhà.
Bay về đâu
những mùa chim trao trảo
Tôi một đời
đuổi bóng giấc mơ xa

Tôi một đời
chân phèn lấm lếp hạt phù sa
Nước sông Hậu sông Tiền
trầm tích bao mùa hoa thương nhớ.

9/8/2021

THU VỀ TRÊN NHỮNG ĐƯỜNG QUEN

Hình như có tiếng thu về
Lao xao mấy vòm lá biếc
Lăn mòn theo những vòng xe
Nhớ gì một thời mắt ướt.

Tìm trong một ngày xưa cũ
Có người đứng dưới mưa sương
Tay che một trời bão lũ
Khi tình phiêu dạt ngàn phương.

Còn đây mùi hương ngọc lan
Nở trong vườn xưa thuở ấy
Mấy mùa sen nở lại tàn
Hương còn nồng nàn vương vấn.

Mùa đi còn thơm mùi tóc
Tìm đâu những phím tay ngà
Ôi tóc hoàng kim ngày đó
Một đời đuổi bóng mây xa.

Hình như có tiếng em về
Mùa thu áo vàng gõ cửa
Đôi lần muốn nói – em nghe
Về đâu vàng trắng lũ thú.

7/8/2021

VỀ LẠI TRÀM CHIM

1-

Một ngày về Tràm Chim
Nhìn trời mây xanh thắm
Bay từng đàn cò trắng
Mênh mông màu lúa vàng.

Trên từng lá tràm xanh
Gọi bình minh thấp nắng
Cánh đồng năn trải rộng
Gọi đàn sếu quay về.

Xanh mướt hai bờ đê
Hạt phù sa châu thổ
Hoa trà vừa bung nở
Hương bay suốt dòng kênh.

Vàng sắc màu yêu thương
Mùa hoa Hoàng Đầu Ấn
Cá say mỗi đớp bóng
Chòng chành mái chèo nghiêng.

2-

Ta về lại Tràm Chim
Dập dềnh theo làn nước
Sen hồng và súng trắng
Tóc em thơm hương tràm.

Nâng chén rượu nồng nàn
Cá tôm mùa nước nổi
Chợt thấy mình bé nhỏ
Giữa rừng tràm mênh mông.

Để tình đầy như sông
Quê hương ta đẹp quá
Tán rừng chen hoa lá
Một màu xanh ngút ngàn.

Em hãy về cùng anh
Nơi đất lành chim đậu
Thảm bèo tươi nắng mới
Say hương tình dài lâu.

***Vườn quốc gia Tràm Chim** thuộc huyện Tam Nông, cách trung tâm tỉnh Đồng Tháp khoảng 40km, có diện tích hơn 7.000ha, vắt qua địa bàn 5 xã: Tân Công Sính, Phú Đức, Phú Thọ, Phú Thành, Phú Hiệp và thị trấn Tràm Chim.

THƯƠNG NHỮNG NGÀY MƯA CUỐI

Mưa nhòa sau lớp kính
Tôi một mình lặng yên
Nghe ẩm ương mùi phố
Nhớ khoảng trời rất riêng.

Chênh chao ngày cuối năm
Ấn vết chàm nhật thực
Mảnh ghép vỡ vô tình
Lạc trôi vào ký ức.

Hoa đời ai đánh tráo
Như mới ngày hôm qua
Cho hồn tôi nương náu
Hát một khúc tình ca.

Mưa một thời thanh xuân
Bỏ quên ngoài quán vắng
Bao mắt lá me xanh
Vương theo tà áo trắng.

Lũ sẻ bay đi mất
Qua vùng trời bình yên
Đâu hay xuân chín đỏ
Sợi tóc hiền hồn nhiên.

Có những ngày mưa cuối
Ướt mềm cả gối chăn
Người hay tôi thiếp ngủ
Quên mất mùa trăng tan.

NHƯ CHIẾC LÁ NGÀY MƯA

Tình cờ nhìn chiếc lá
Cô đơn trong chiều mưa
Con chim sâu chợt khóc
Bay về tìm nẻo xưa.

Mưa xanh màu thương nhớ
Mưa reo từng bước sâu
Mưa vương bờ vai nhỏ
Mưa ướt mãi lòng nhau.

Thuở theo người như bóng
Thuở theo người như mây
Thuở theo người cay đắng
Thuở theo người đắm say.

Lạc đường trong đại mộng
Hoa nở cõi vô thường
Bóng nai bên ghềnh đá
Uống suối nguồn yêu thương.

Đâu khúc ca hạnh ngộ
Nở muộn trong đời ta
Treo bóng trắng ngày nọ
Theo dấu người đi xa.

Những giọt mưa thanh xuân
Rơi trên đời cỏ lạ
Ru êm từng chiếc lá
Ngủ thật là hồn nhiên.

**Sài gòn, 11/9/2023*

MỤC LỤC

ĐẦU NĂM ĐỌC LẠI HOÀNG HẠC LÂU.....	5
KHI NGHE SERENADE CỦA SCHUBERT.....	6
MÁI NHÀ XƯA.....	8
CHIM QUYÊN KHÔNG XUỐNG ĐẤT.....	10
NGÃ HỨNG THẮNG BA.....	12
ĐÊM RỜI TUY HÒA.....	14
TÓC NGƯỜI THUỞ ẤY.....	16
VỀ QUA MIỀN CỎ LẠ	18
ĐÔI BỜ LAU TRẮNG.....	20
CHẠM VÀO THÁNG TƯ.....	22
MÀU HOA ĐÀO TRONG MẮT EM.....	24
KHOẢNH KHẮC ĐẦM Ô LOAN.....	26
MƯA SẦU ĐAN MẮT NHAU.....	28
THÁNG SÁU BIÊNG BIẾC TÍM BẰNG LĂNG.....	30
MỆNH MÔNG HỒ LẮK.....	32
TÌM LẠI KHÚC TRĂNG XƯA.....	34
KHI EM LÀ NGỌN GIÓ.....	36
TA NHƯ CHIẾC ÁO MÙA ĐÔNG CŨ.....	38
CHỈ LÀ.....	41
NGÀY VỀ.....	42
TÌM TRONG VẾT BỤI THỜI GIAN.....	44
DẤU TRĂNG XƯA.....	46
SÂN THIỀN TRỐ HOA.....	48
THÁNG TÁM MÙA TRÔI THEO TÓC NHỚ.....	49
ĐÊM NGUYỆT BẠCH.....	50
MƯA CỦA RIÊNG TÔI, ĐÀ LẠT.....	52
THÁNG CHÍN NHẬT ĐI TỪNG SỢI TÓC.....	54
CUỐI NĂM LẠI VỀ PHÁ TAM GIANG.....	56
CHIA TAY NHỮNG NGÀY MƯA CUỐI.....	58
PHƯƠNG NAM CHIỀU CUỐI NĂM.....	60

NGÃU HỨNG CÙNG THÁNG CHẠP.....	62
CUỐI NĂM VỀ NGANG ĐÈO PRENN.....	64
TRONG HOÀNG HÔN MÀU TÍM.....	66
BÀI THÁNH CA TRÊN CÂY THẬP GIÁ.....	68
THƯƠNG NHỮNG NGÀY MƯA CUỐI.....	70
XIN LÀM HẠT BỤI TỪ TÂM.....	72
TRONG CÁNH RỪNG LÃNG QUÊN.....	74
NHỮNG SỢI KHÓI TRẦN GIAN.....	76
THÁNG TÁM SÀI GÒN.....	78
QUA CẦU TRÀ NIÊN.....	80
PHƯỢNG THÁNG BA.....	82
VỀ THẤT SƠN TIỄN BẠN.....	84
LẠC TRONG SƯƠNG KHÓI QUÊ NHÀ.....	88
KHI TRỞ LẠI PHONG ĐIỀN.....	92
MÙA XUÂN VÀO Ở NÚI.....	94
CỎ HOA CÙNG NGƯỜI.....	96
TRÔI THEO DẤU LẤN TRẦM.....	98
CHÉN TRÀ ĐÊM GIAO THỪA.....	102
NHƯ HƯƠNG DƯƠNG NGƯỢC NẮNG.....	104
ĐIỀU DIỆU KỲ CỦA MÙA XUÂN.....	106
ĐI TRONG SẮC XUÂN SÀI GÒN.....	108
THẢ DÒNG LỤC BÁT VÀO XUÂN.....	110
ĐÊM NÀM TRÊN ĐỒI PHƯỢNG TÍM.....	112
GIÓ TỪ SÔNG LẠI THỔI.....	116
VỀ ĐÂU MÙA CHIM TRAO TRẢO.....	118
THU VỀ TRÊN NHỮNG ĐƯỜNG QUEN.....	120
VỀ LẠI TRẦM CHIM.....	122
THƯƠNG NHỮNG NGÀY MƯA CUỐI.....	126
NHƯ CHIẾC LÁ NGÀY MƯA.....	128

=== oOo ===

*đầu
trăng
xưa*

Thơ
Nguyễn An Bình

In 500 cuốn; khổ 13.5x20.5cm
tại Công ty CP Văn hóa in Lạc Việt,
Khu nhà máy Pin Văn Điển
Thanh Trì, Hà Nội
Số xác nhận ĐKXB: số 2812 -
2023/CXBIPH/11 – 80/HNV
Số quyết định xuất bản: số 1158/
QĐ-NXBHNV; ký ngày 04/10/2023
In xong và nộp lưu chiểu năm 2023
Mã ISBN: 978-604-473-646-0

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 04.38222135

E-mail: nxbhoinhavan@yahoo.com.vn

<http://nxbhoinhavan.com>

Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng-Q3-TP. HCM

Tel & Fax: 028.38297915

Email: nxbhvn.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên

277 Trần Hưng Đạo - thành phố Đà Nẵng

Tel: 0236.3849516

Email: nxbhvn.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc – Tổng biên tập

NGUYỄN QUANG THIỀU

Biên tập: NGUYỄN THỊ MINH PHƯỚC

Bìa tranh: LƯƠNG THIẾU VĂN

Phụ bản: NGUYỄN VĂN THUẤN,
ĐINH TRƯỜNG CHÍNH

Trình bày: NGUYỄN SON HÀ

Sửa bản in: NGUYỄN AN BÌNH